

„Сливенъ 1875, септемврия 16. — Въ Сливенъ прѣзъ текущия мѣсець се прѣснаха слухове, че турцитѣ ще ударятъ града на огънь.¹⁾ Завчера вечерьта голѣмъ страхъ обзе населението благодарение на царската редифска войска, която пристигна сжщия день вечерьта отъ Загорската казаа. На другата вечерь пристигна и конно отдѣление 300 души конница отъ Казакъ алай.²⁾

„На 19 того прѣзъ нощъта се дигна едно отделение казаки отъ 100 души къмъ Стара-Загора, дѣто нѣкои си ужъ ударяли на града, но това излѣзи гола лъжа.³⁾“

„Сливенъ 1875, октоврий 1. — Подиръ гореказанитѣ слухове турцитѣ по селата захванаха да убиватъ, да колать мирнитѣ селяни, да безчестятъ дѣвници и други подобни варварства. Много врѣме не смѣяха да излѣзатъ хората отъ вѣнъ градоветѣ, а по-селата единъ Богъ е свидѣтель. Различни свирѣпства се извършиха въ тѣзи врѣмена, като самитѣ управители ги поощравали на това“.

Прѣзъ текущия мѣсець излѣзе дядо Серафимъ да обиколи епархията си. На връщане пристигва въ града Ямболъ малко късно. Прѣзъ нощъта съ камъни щѣли да го убиятъ като го мѣрили цѣлата нощъ“ (Тукъ летописътъ е прѣкъснатъ).

Приготовленията за послѣдното сливенско възстание
(май, 1876 г.)

Сждбоноснитѣ движения прѣзъ слѣдната 1876 г. бѣха прѣдрѣшени. Приготовленията за тѣй нареченото априлско възстание се почватъ още отъ края на 1875 г. Споредъ взетото общо рѣшение, то трѣбвало да избухне на 1-и май 1876 г. Градътъ Сливенъ е влизалъ въ втория революционенъ районъ. Опредѣленитѣ за него апостоли и организатори пристигатъ въ града още прѣзъ януари (1876 г.). Тѣ сж били съ фалшиви паспорти и тескерета, защото всичко се е държало въ тайна“. (Ср. *Зимовъ*, op. cit.; тѣ тръгнали за Сливенъ прѣзъ декември 1875 г., а споредъ Зах. Стояновъ — прѣзъ януари слѣдната година). Тия апостоли и организатори сж били *Георги Икономовъ*, *Георги Обретенъ*, *Ила-*

¹⁾ Събиранитѣ отъ колъ и вжже турски войници, които работѣли въ Сливенската фабрика, били винаги готови да ударятъ на грабежъ, убийства и пламъци. Примѣри отъ това ще се видятъ по-долу.

²⁾ За споменуване името *Казакъ-алай* въ 1875 г. се загатна на съответното мѣсто. Тѣ сж сжщиятъ ескадронъ кавалерия, за които е рѣчь въ телеграмата на сливенскитѣ власти и които сж квартирували въ Одринъ, но вече безъ християнски елементи.

³⁾ Лъжата се е състояла въ туй, че възстанницитѣ се разпрѣснали още въ лозята и не сж стигнали до града.